Pacea

Pacea

„Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Isus Hristos!" (Filipeni 4.7)

Oricât de mare ar fi bunătatea lui Dumnezeu, a găsi pacea cu un Dumnezeu al sfinţeniei este un lucru atât de serios! Domnul Hristos a făcut pace, dar El vrea ca noi să simţim ce înseamnă să ai nevoie de ea, pentru ca s-o putem cunoaşte.

Doriţi să căpătaţi biruinţa, pentru a găsi pacea? Dar trebuie să aveţi pacea, pentru a obţine biruinţa - pacea făcută prin lucrarea Domnului Hristos. Nu găsiţi pacea decât atunci când vedeţi că n-o aveţi deloc.

Evanghelia păcii este pentru noi în Domnul Hristos, dar trebuie să avem duhul păcii în inima noastră. Pacea a fost făcută pentru noi astfel încât noi să putem rămâne în pace.

Lucrarea Domnului Hristos dă pacea conştiinţei, dă o voinţă supusă. Lipsa oricărei voinţe proprii ne dă pacea inimii şi în lucrurile mari şi în lucrurile mici şi când trecem prin încercări de tot felul, în călătoria noastră pe acest pământ.

În loc de a fi neliniştiţi, ar trebui ca în toate lucrurile să aducem cererile noastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, în aşa fel încât, chiar atunci când Îi spunem ce avem de spus, să putem deja să-I mulţumim, pentru că suntem siguri că harul Său ne va da răspuns, oricum ar fi el. Nu ne spune: „Veţi avea ce aţi cerut", ci „Pacea lui Dumnezeu vă va păzi inimile voastre" (Filipeni 4.7). Ce har este să ştim că şi îngrijorările noastre sunt un mijloc de care El Se serveşte pentru a ne umple de această pace minunată.

Una din dovezile evidente ale faptului că eu rămân în Domnul Hristos este liniştea. Partea mea este în alt loc decât aici pe pământ şi eu îmi continui calea. Oricare ar fi împrejurările, dacă rămânem în Dumnezeu, arătăm un duh liniştit. Sufletul nu este numai fericit în Dumnezeu pentru sine însuşi, ci el aduce cu sine atmosfera din mediul de unde vine.

Puţină odihnă deoparte ne dă adesea putinţa să vedem toate lucrurile în linişte, cu ochiul Domnului Hristos.

Încercările voastre găsesc ele inimi care să se sprijine în aşa fel pe Dumnezeu Tatăl, încât, dacă încercările s-ar înmulţi, duhul vostru ar fi totuşi în pace? Somnul v-ar fi liniştit şi v-aţi putea culca şi v-aţi scula ca şi.cum totul ar fi în pace în jurul vostru (Psalmii 3.5; 4.8), pentru că ştiţi că Dumnezeu este viu şi că El dispune de toate lucrurile? Este aşa între voi şi cei care sunt pricina acestor necazuri? Dacă astfel stau lucrurile, ce rău v-ar putea atinge?

Sufletul care este în părtăşie cu Dumnezeu va trăi într-un duh de pace. Pentru a fi binecuvântat, pentru a fi biruitor peste grijile acestei lumi, nu este nimic mai însemnat decât a rămâne în această atmosferă de pace.

Nimic altceva nu păstrează sufletul în bucuria păcii, ca o încredere deplină, bazată pe Dumnezeu. Fără ea, omul va fi mereu nervos, grăbit, plin de nelinişte. Dacă pacea lui Dumnezeu vă păzeşte inimile, vă veţi bucura de izbânda pe care o aduce, nu veţi arăta nimic în afară care să fie contrazicere cu această pace sau care să nu se potrivească pe deplin cu ea.

Dragostea şi harul lui Dumnezeu, care ne leagă de cer, ne umplu inimile noastre şi suntem în stare să aducem sufletelor tulburate acest calm şi această pace, pe care nimic în lume nu o poate distruge.